

[Finansministeren.]

med hvem spørgsmålet har været drøftet, har desuden erklæret, at de ikke vil fremsætte krav om ændring af toldgodtgørelsesreglerne, så længe den nævnte undersøgelse står på, og såfremt den fører til et tilfredsstillende resultat. Endelig er det aftalt med Industrirådet og Grosserer-Societetet, at disse organisationer vil gøre deres medlemmer opmærksom på virksomhedernes muligheder for at få godtgjort told og importafgift efter reglerne i toldlovens § 61.

Indrømmelse af toldgodtgørelse og dermed også godtgørelse af importafgift i henhold til den nye bestemmelse indebærer, at når en virksomhed én gang har dokumenteret materialeforbruget og den gennemsnitlige toldværdi for de medgåede materialer, så fritages den for ved hver enkelt opgørelse over udførte varer at fremlægge toldkvitteringer eller debetnotaer for de faktisk medgåede materialer. Det gælder også materialer indkøbt gennem andre virksomheder, såfremt toldværdien dokumenteres. Der er i øvrigt givet tilsagn om, at toldvæsenet vil udvise smidighed ved godkendelse af standardgodtgørelser. Man kan regne med at få standardgodtgørelse udbetalt også i tilfælde, hvor færdigvarerne opbygges over et standardmodul, men hvor varerne har et vist individuelt tilsnit, når blot afvigelsen ikke i væsentlig grad påvirker standardgodtgørelsen.

Det fremsatte lovforslag indeholder bestemmelser om, at de foreslåede afgiftsfritagelser har gyldighed fra hovedlovens ikrafttræden, altså fra den 21. oktober. Det er tanken, at toldvæsenet skal opgøre, hvad der tilkommer hver enkelt importør i tilbagebetaling, og sende ham en specifikation herover. Opgørelsen skal foretages på grundlag af det materiale i form af magnetbånd i toldvæsenets edb-system, som danner basis for told- og afgiftskrediten. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det dog ikke muligt for toldvæsenet på egen hånd at foretage en opgørelse i de tilfælde, hvor kun en del af en toldposition fritages, og her må virksomhederne derfor have ulejligheden med at sende toldvæsenet en ansøgning. I den vejledning, som vil blive sendt til importørerne, vil der blive gjort opmærksom på dette forhold.

Der er endvidere foreslået en mindre for-

længelse af betalingsfristen for midlertidig importafgift, importmoms og andre forbrugsafgifter af varer, der er indført mod afgiftskredit i november 1971. Når man udskyder betalingsfristen til 10. januar 1972, har importørerne forinden fået tilsendt toldvæsenets opgørelse over, hvilket beløb der tilkommer dem i godtgørelse af midlertidig importafgift, og kan fratække dette godtgørelsesbeløb i det beløb, de er afkrævet i afgift af importen i november 1971, inden dette indbetales til toldvæsenet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Ændrede tilskudsregler for daginstitutioner)*.

Efter forslaget føres tilskudsreglerne tilbage til de bestemmelser, der var gældende på området indtil den 1. april 1971. De gældende procenter for statstilskud til daginstitutioner forhøjes derfor efter forslaget med 5 pct.; tilskudsprocenten på 45 til fritidsklubber og ungdomsklubber opretholdes dog uændret, således at der fortsat vil gælde samme tilskudsregler for disse institutioner, hvad enten de er godkendt i henhold til den under undervisningsministeriet gældende lovgivning eller i medfør af lov om børne- og ungdomsforsorg.

Det foreslås yderligere, at udgifter til lægetilsyn og tandpleje, der efter de fra 1. april 1971 gældende regler deles mellem stat, kommuner og forældre, tilbageføres til den tidligere ordning med fuld statsrefusion, således at princippet om vederlagsfri undersøgelser af den omtalte karakter også kommer til at gælde for børn, der er optaget i en daginstitution.

Forslaget må i øvrigt ses som udtryk for regeringens principielle opfattelse, hvorefter målsætningen bør være, at ophold i daginstitution bør være gratis. Dette afhænger bl. a. af, i hvilket omfang samfundets økonomiske bæreevne tillader det. Der er tale om en prioritering af denne og andre sociale opgaver, og det er efter regeringens opfattelse i denne forbindelse væsentligt, at der tilvejebringes større dækning med hensyn til institutionspladser.

[Socialministeren.]

Forslaget berører ikke refusionen af driftsudgifter til husleje samt forrentning og afdrag på lån i fast ejendom.

Forhøjelsen af statens andel i de almindelige driftsudgifter vil medføre nedsættelse af forældrebetalingen på ca. 15 pct. i vuggestuer og børnehaver og på ca. 20 pct. i fritidshjem m. v. i forhold til de aktuelle takster.

Det er hensigten at opretholde de gældende regler for bevilling af friplads, idet socialministeriet dog agter at vurdere de økonomiske og sociale virkninger af reglerne på baggrund af oplysninger, som socialstyrelsen er bedt om at skaffe til veje.

Forslaget som helhed vil medføre en merudgift for statskassen på ca. 50 mill. kr., deraf 4,5 mill. kr. i forbindelse med statens overtagelse af udgifter til lægetilsyn og tandpleje.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om fodterapeuter*.

Fodterapeuter, der indtil nu har været benævnt fodplejere, er hidtil blevet autoriseret af et særligt udvalg under Den almindelige danske Lægeforening. Denne ordning, der har eksisteret siden 1942, indebærer, at lægeforeningen har godkendt fodplejerskolens uddannelsesplaner, udsendt annoncere-regler for fodterapeuter m. v. Der er kun én skole, der giver den således godkendte uddannelse, nemlig fodplejerskolen i København.

Medens skolen tidligere blev drevet for private midler, står skolen nu under tilsyn af indenrigsministeriet, der ligeledes dækker alle udgifter i forbindelse med skolens drift. Endvidere godkendes uddannelsesplaner m. v. for fodterapeutuddannelsen nu af det under indenrigsministeriet nedsatte uddannelsesnævn for sundhedsvæsenet.

På denne baggrund har lægeforeningen meddelt, at foreningen ønsker at blive fritaget for sin medvirken ved autorisation af fodterapeuter.

Jeg er enig i, at lægeforeningen bør fritages for denne opgave. Staten bør derfor nu tage skridtet fuldt ud og tilvejebringe den nødvendige lovhjælp for en offentlig

autorisationsordning med de hertil knyttede retsvirkninger.

Det forelagte lovforslag følger i hovedtræk principperne i de tilsvarende love for f. eks. sygeplejersker, jordemødre samt terapiassistenter.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg blot knytte nogle enkelte kommentarer til lovforslagets § 6:

Bestemmelsen tilsigter at give betegnelsen „fodterapeut“ en vis beskyttelse, således at kun personer, der er autoriseret som fodterapeut, må anvende denne betegnelse. Jeg har derimod ikke fundet grundlag for at forbeholde selve virksomheden som fodterapeut for de autoriserede fodterapeuter, altså indføre en egentlig eneret til denne virksomhed, idet det kan være vanskeligt nøjagtigt at fastsætte, hvad virksomheden som fodterapeut omfatter. Der har da heller ikke under arbejdet med lovforslaget været fremsat ønsker herom, heller ikke fra fodterapeuternes organisation.

Med disse bemærkninger vil jeg tillade mig at anbefale forslaget til lov om fodterapeuter til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse*.

Efter de gældende regler er det overladt til den enkelte kommunalbestyrelses bestemmelse, om den overhovedet vil indføre den i loven omhandlede låneordning i kommunen. Regeringen har imidlertid fundet, at parcelhusejere i alle kommuner bør have mulighed for at drage nytte af loven, når de opfylder de krav, der stilles for at være låneberettiget.

Der foreslås derfor pålagt alle kommuner en almindelig pligt til at yde lån i henhold til loven til betaling af ejendomsskatter, herunder skatter til amtskommunen og staten. Kommunalbestyrelsen skal dog som hidtil kunne skønne over, om omstændighederne, herunder ejerens økonomiske forhold, i det enkelte tilfælde taler for lånets ydelse.

For så vidt angår lån til betaling af vej- og kloakafgifter o. lign., ville man i og for sig fra regeringens side finde det naturligt,